

prima instanță - L. Ursu
instanța de apel –D. Manole, S. Arnăuț, M. Guzun,

ÎNCHEIERE

18 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Mitrofan Livia,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Mitrofan Livia împotriva Comisiei de licențiere a profesiei de avocat din cadrul Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la anularea hotărârii,

împotriva deciziei Curtii de Apel Chișinău din 14 iulie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de către Uniunea Avocaților din Republica Moldova, casată hotărârea judecătorească Rîșcani mun. Chișinău din 02 decembrie 2014, și s-a emis o hotărâre nouă de respingere a pretențiilor înaintate,

c o n s t a t ă ;

La 27 decembrie 2013 Mitrofan Livia, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Comisiei de licențiere a profesiei de avocat din cadrul Uniunii Avocaților din Republica Moldova în care a solicitat anularea parțială a hotărârii nr. 15 din 28 noiembrie 2013 a Comisiei de licențiere a profesiei de avocat din cadrul Uniunii Avocaților din Republica Moldova în partea neadmiterii Liviei Mitrofan la cea de a doua etapă a examenului de calificare în profesia de avocat,

- anularea hotărârii nr.16 din 04 decembrie 2013 a Comisiei de licențiere a profesiei de avocat din cadrul Uniunii Avocaților din Republica Moldova în partea respingerii contestației depuse de către Mitrofan Livia în partea neadmiterii sale la proba verbală a examenului de calificare în profesia de avocat,
- obligarea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat din cadrul Uniunii Avocaților din Republica Moldova de a admite la proba verbală a examenului de admitere în profesia de avocat, pe Mitrofan Livia.

În motivarea pretențiilor formulate a menționat că, a fost admisă la examenul pentru profesia de avocat.

La 28 noiembrie 2013 prin hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de

avocat nr.15 nu a fost admis la cea de a doua etapă a examenului de calificare la profesia de avocat, proba verbală. Ne fiind de acord cu hotărârea Comisiei a contestat-o în partea neadmiterii sale la cea de a doua etapă a examenului de calificare în profesia de avocat.

Susține că, la 04 decembrie 2013 Comisia de Licențiere a admis examinarea contestației în partea calificativului, fiind reexaminată lucrarea, ulterior contestația a fost respinsă.

Reieșind din prevederile art.27 alin.(4) din Statutul profesiei de avocat, conform căruia candidații sunt admiși la examenul de calificare în ordinea înscrierii în Registrul de înregistrare a candidaților, însă candidații la examenul în cauză au fost admiși în ordinea alfabetică.

Comisia de licențiere a profesiei de avocat urma să adopte o hotărâre cu privire la rezultatele examenelor de calificare și nu hotărârea de promovare, întrucât unii candidați promovează examenul, alții candidații nu îl promovează și deja în dependență de această se contestă hotărârea.

Consideră că, hotărârile Comisiei de licențiere sunt ilegale și nefondate, fiind emise cu încălcarea prevederilor art.43 al Legii cu privire la avocatură.

Aprecierea acordată lucrării sale nu reflectă obiectiv nivelul de cunoaștere a materiei de drept, precum și abilitățile practice de expunere și aplicare a cunoștințelor teoretice.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 02 decembrie 2014 acțiunea înaintată de Mitrofan Livia s-a admis parțial.

S-a anulat în parte hotărârea nr.15 din 28 noiembrie 2013 a Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat, prin excluderea din pct.1 secțiunea respinși al hotărârii, în partea ce se referă la nepromovarea primei etape a examenului de calificare în profesia de avocat (proba scrisă) a Liviei Mitrofan.

S-a anulat hotărârea nr.16 din 04 decembrie 2014 a Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat în partea ce ține de respingerea contestației depuse de către Mitrofan Livia.

S-a obligat Comisia de Licențiere a profesiei de avocat să admită pe Mitrofan Livia la cea de a două etapă a examenului de calificare în profesia de avocat (proba verbală).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2015, s-a admis apelul declarat de Uniunea Avocaților din Republica Moldova.

S-a casat hotărârea judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 02 decembrie 2014 și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată înaintată de către Mitrofan Livia, s-a respins ca neîntemeiată.

La 08 octombrie 2015, Mitrofan Livia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea recursului, casarea acesteia și menținerea hotărârii judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 02 decembrie 2014.

În motivarea recursului s-a menționat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată și vădit ilegală.

Instanța de apel a încălcat și a interpretat eronat legea materială, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Precizează că, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că prima instanță nu a apreciat calificativul, dar procedura și anume faptul că subiectele care au fost date

în cadrul examenelor pentru soluționarea speței nu au fost în lipsa subiectelor publicate pe sait.

Consideră că prima instanță corect a constatat, că hotărârile Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, urmează a fi motivate.

Hotărârea nr.16 din 04 decembrie 2013 nu conține nici un motiv referitoare la argumentele stabilite în contestare.

Invocă dezacordul său față de încălcările de procedură admise de comisia de licențiere la organizarea examenelor.

Prin urmare, recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) și b) Cod de Procedură Civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La materialele dosarului este anexată scrisoarea Curții de Apel Chișinău (f.d.125) care atestă că decizia motivată a fost expediată în adresa participanților la proces la 03 august 2015, însă data confirmării recepționării ei nu este cunoscută, astfel se denotă că recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 08 octombrie 2015, este depus în termen, potrivit prevederilor art.434 Cod de Procedură Civilă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de Procedură Civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în

temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Tot odată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de către recurent poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărîre legală, iar argumentele invocate de Mitrofan Livia în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de Procedură Civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Mitrofan Livia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

Judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari